

พลเรือโท สมหมาย ปราการสมุทร

นักเรียนเตรียมทหารรุ่นที่ ๑๑ เลขประจำตัว ๓๓๙๘

รับรางวัลเกียรติยศจักรดาว ประจำปี ๒๕๕๘

สาขาการวิจัย

ประวัติ

พลเรือโท สมหมาย ปรากฏการสมุทร เกิดเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๔ สมรสกับ รศ.มัทนา ปรากฏการสมุทร อาจารย์ประจำภาควิชา วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีบุตรด้วยกัน ๒ คน คือ นาวาโท ชลธิษฐ์ ปรากฏการสมุทร และเรือเอกแพทย์หญิง นภปรณี ปรากฏการสมุทรมับเป็นครอบครัวแห่งราชนาวิอย่างแท้จริง

การศึกษา

พลเรือโท สมหมาย ปรากฏการสมุทร เริ่มต้นการศึกษาในระดับมัธยมที่โรงเรียนวัดราชาธิวาส เมื่อปี พ.ศ.๒๕๐๓ หลังจากสำเร็จการศึกษามัธยมต้น

ได้สอบคัดเลือกเข้าเป็นนักเรียนเตรียมทหาร รุ่นที่ ๑๑ และศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิตที่โรงเรียนนายเรือ (พรรคนาวิน) และที่สถาบันแห่งนี้ได้หล่อหลอมวิถีชีวิตของชายชาติทหารเรืออย่างเต็มภาคภูมิและสำเร็จการศึกษา

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ภายหลังจากสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายเรือ ได้เข้ารับราชการในระยะหนึ่งด้วยความที่เป็นนักวิจัยและค้นคว้าเทคโนโลยีสมัยใหม่เป็นชีวิตจิตใจ เป็นแรงผลักดันให้เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท คณะวิศวกรรมศาตรมหาบัณฑิตจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๐ ระหว่างรับราชการได้เข้าฝึกอบรมหลักสูตรพิเศษทั้งในและต่างประเทศ อาทิ หลักสูตรเสนาธิการทหารเรือ วิทยาลัยการทัพเรือ วิทยาลัยการเมืองการปกครอง สถาบันพระปกเกล้า (ปปร.๙) หลักสูตรระบบปืน ๔๐/๗๐ twin ณ สาธารณรัฐอิตาลี การสงครามผิวน้ำ (Surface War Fair) ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา หลักสูตรเรือฟรีเกตติดอาวุธปล่อยนำวิถีชั้นเรือหลวงเจ้าพระยา ณ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนจีน และหลักสูตรสุดท้ายก่อนที่ท่านจะเกษียณอายุราชการเพียง ๓ ปี คือ โรงเรียนการบินพลเรือน กองทัพอากาศ นับเป็นแบบอย่างของลูกประดู่ที่เข้มแข็งและใฝ่ศึกษาที่ดีของราชนาวิไทย

ชีวิตการรับราชการ

ภายหลังจาก พลเรือโท สมหมาย ปรากฏการสมุทร สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายเรือ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๘ เริ่มต้นชีวิตรับราชการเป็นนายทหารเรือ แห่งราชนาวีไทยครั้งแรกในตำแหน่งผู้บังคับการ เรือตรวจการ ต.๘๔ กองเรือยุทธการ จากนั้นดำรง ตำแหน่งเป็นผู้บังคับการเรือตรวจการ ต.๘๓ เรือยนต์ เร็วโจมตีติดอาวุธปล่อยนำวิถีเรือหลวงปราบปรบักษ์ และเรือหลวงสุโขทัย ด้วยประสบการณ์ที่ สั่งสมในการเป็นผู้บังคับการเรือส่งผลให้ชีวิตการ รับราชการเติบโตขึ้นเป็นลำดับจนเข้ารับตำแหน่ง ผู้บังคับการเรือฟริเกตเรือหลวงศรีรัฐและเรือฟริเกต

ติดอาวุธปล่อยนำวิถีเรือหลวงเจ้าพระยา จากนั้น ได้ก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งเสนาธิการกองเรือฟริเกตที่ ๒ และเสนาธิการกองเรือลำน้ำ รวมถึงเสนาธิการกอง เรือฟริเกตที่ ๑ จนกระทั่งได้รับตำแหน่งเป็นรอง ผู้บัญชาการกองเรือฟริเกตที่ ๑ และรองผู้บัญชาการ กองเรือฟริเกตที่ ๒ จากนั้นได้ก้าวเข้าสู่ในตำแหน่ง รองเจ้ากรมยุทธศึกษาทหารเรือ และได้รับพระราชทานยศพลเรือตรีในตำแหน่งเสนาธิการโรงเรียนนายเรือ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ด้วยความวิริยะอุตสาหะทำให้ท่าน ได้รับตำแหน่งผู้บัญชาการกองเรือฟริเกตที่ ๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๕ และได้รับตำแหน่งเป็นผู้บัญชาการ โรงเรียนเสนาธิการทหารเรือ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๗

ด้วยความที่มีใจรักการค้นคว้าวิจัยและเป็น นักพัฒนาเป็นทุนเดิม ส่งผลให้ได้ก้าวเข้าสู่ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักงานวิจัยและพัฒนาการทาง ทหารกองทัพเรือในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ได้สร้างสรรค์ ผลงานวิจัยที่สำคัญต่อการพัฒนากองทัพเรือ และ สุดท้ายตำแหน่งสำคัญท่านได้รับพระบรมราช โองการโปรดเกล้าฯ ให้ดำรงตำแหน่งเจ้ากรมยุทธ ศึกษากองทัพเรือก่อนที่จะเกษียณอายุราชการ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔

ตำแหน่งพิเศษที่สำคัญ

ด้วยความจงรักภักดีต่อสถาบันทำให้ท่านได้รับแต่งตั้งเป็นราชองครักษ์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในปี พ.ศ. ๒๕๓๒ นับเป็นพระมหากรุณาธิคุณต่อวงศ์ตระกูลปรกาการสมุทรมิ่งนัก และในปี ๒๕๓๗ ท่านได้รับหน้าที่เป็นตุลาการศาลทหารชั้นต้น ด้วยการทำงานที่มุ่งมั่น ผสานกับประสบการณ์ในการนำเรือให้มีผลงานเชิงประจักษ์ต่อผู้บังคับบัญชาจึงทำให้ท่านได้รับมอบภารกิจสำคัญโดยการเป็นผู้บัญชาการกอง

กำลังฝึกผสมระหว่างกองทัพเรือไทยกับกองทัพเรือสหรัฐอเมริกาภายใต้รหัส Carat ในปี พ.ศ. ๒๕๔๗

ประสบการณ์ทางด้านวิชาการ

นอกจากชาวเรือแล้ว ด้วยความเป็นครู มาตามแบบฉบับของทหารเรือที่ต้องถ่ายทอดความรู้ให้แก่เหล่าทหารเรือ ท่านได้รับเชิญให้เป็นอาจารย์พิเศษโรงเรียนนายเรือในสาขาวิชาการระบบ

ควบคุมอาวุธปล่อยนำวิถีกองทัพเรือที่มีใช้ในกองทัพเรือ ซึ่งเป็นสาขาที่ท่านมีความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษจนสามารถเขียนตำราอาวุธปล่อยนำวิถีที่ใช้สอนนายทหารของกองทัพเรือมาจนถึงปัจจุบัน นอกจากสอนเหล่านายทหารเรือแล้ว

ท่านยังได้รับเชิญให้เป็นอาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในสาขาวิชาระบบควบคุมการเดินเรือซึ่งท่านได้ถ่ายทอดประสบการณ์ในการเดินเรือซึ่งเป็นประโยชน์ยิ่งต่อนักศึกษา

งานด้านวิจัยและพัฒนา

ด้วยความที่ท่านเป็นนักค้นคว้าและวิจัยมาตั้งแต่เป็นนักเรียนนายเรือ ทำให้ในระหว่างเส้นทางการเดินทางในชีวิตราชการท่านได้ใส่ใจและแสวงหาแนวทางการพัฒนาเพื่อแก้ปัญหาการทำงานให้กับกองทัพเรือเสมอ ท่านเริ่มต้นงานวิจัยอย่างเป็นรูปธรรมโดยการทำวิจัยระบบการเดินเรืออัตโนมัติด้วยการใช้คลื่นวิทยุจากชายฝั่ง ด้วยความเป็นนักวิจัยที่เด่นชัดของท่านทำให้ได้รับตำแหน่งที่สำคัญต่อการพัฒนางานด้านวิจัยในปี ๒๕๔๙ ท่านได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานวิจัยและพัฒนาการทางทหารกองทัพเรือ ณ สถานที่แห่งนี้เองภาพของความเป็นนักวิจัยของท่านจึงมีความชัดเจน

และสว่างไสวมากขึ้น โดยทันทีที่ได้รับตำแหน่งท่านได้ริเริ่มโครงการวิจัยร่วมกับบริษัทวิดเก็ตแเวอร์ด สาธารณรัฐสิงคโปร์ ในการวิจัยยานบินเบาอากาศ (Wing in ground effect) จนสำเร็จ อากาศยานชนิดนี้น่าจะมีความสำคัญมากในอนาคต นับเป็นก้าวแรกแห่งการพลิกผันงานวิจัยจากผิวน้ำสู่อากาศ และเป็นที่มาของการเป็นหัวหน้าคณะทำงานวิจัยและพัฒนาอากาศยานพาหนะที่ใช้ทางทะเลของกองทัพเรือ

ซึ่งจากโครงการ ดังกล่าว เป็นที่มาของการ
เข้ารับการอบรมเป็นศิษย์โรงเรียนการบิน กอง
บัญชาการยุทธทางอากาศ ฝูงบิน ๖๐๔ ดอนเมือง
ด้วยวัย ๕๖ ปี นับเป็นศิษย์การบินที่มีอายุมากที่สุดใน
ชั้นเรียน ทั้งนี้เพื่อยืนยันถึงความมั่นใจใน
การบินด้วยผลงานการสร้างเครื่องบินทะเลของ
โครงการฯ และร่วมเป็นนักบินทดสอบในการบิน
ทดสอบต้นแบบเครื่องบินทะเลอีกด้วย

นอกจากโครงการจัดสร้างเครื่องบินทะเลที่ประสบผลสำเร็จแล้วนั้น ท่านยังเป็นหัวหน้าคณะวิจัยในการออกแบบและจัดสร้างยานพาหนะปลอดภัยจากระเบิด กระทรวงกลาโหม เพื่อวิจัยและพัฒนายานพาหนะที่มีความปลอดภัยจากการถูกลอบวางระเบิดสำหรับใช้ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้วยเป็นห่วงชีวิตของเพื่อนทหารที่ปฏิบัติงานในพื้นที่

งานที่ได้รับรางวัลระดับประเทศ

การดำเนินชีวิตในการทำงานเพื่อทดแทนคุณให้แก่กองทัพโดยมิได้หวังประโยชน์ต่อสิ่งใด

ส่งผลให้ท่านได้รับรางวัลแห่งเกียรติยศหลายรางวัลที่สำคัญ อาทิ โล่ความประพฤติดีเด่น จาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี นายสัญญา ธรรมศักดิ์ ในปี พ.ศ. ๒๕๑๗ หนังสือชมเชยจากกองทัพเรือมาเลเซีย ในการนำ ร.ล.คีรีรัฐ ไปร่วมสวนสนามทางเรือ ณ อ่าวปีนัง ในปี พ.ศ. ๒๕๓๒ รวมถึงได้รับหนังสือชมเชยจากรัฐบาลในการนำ ร.ล. เจ้าพระยา ไปร่วมเจรจาสงบศึกได้น้ำคืนจากนักล่าสมบัติได้นำกรณีเรือ Australia Tide ซึ่งถือว่าเป็นภารกิจระดับประเทศ ในปี พ.ศ. ๒๕๓๔ และรางวัลแห่งเกียรติยศที่เหล่าราชนาวิกไทยปรารถนา นั่นคือ ท่านได้รับรางวัลบุคคลดีเด่นกองทัพเรือสาขาวิทยาศาสตร์

และเทคโนโลยี ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นปีแห่งการทำงานด้านวิจัยและพัฒนาในด้านการวิจัยการผลิตเครื่องบินทะเลของสำนักงานกองทุนสนับสนุนงานวิจัย (สกว.) และกรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงกลาโหม ด้วยผลงานเชิงประจักษ์ในการวิจัย ส่งผลให้ท่านได้รับประกาศเกียรติคุณยกย่องเชิดชูเกียรติให้เป็นผู้ที่มีผลงานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสร้างสรรค์ประโยชน์ต่อสังคมจาก วุฒิสภา ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖

ทั้งหมดนี้คือประวัติและผลงานตลอดจนรางวัลแห่งความภาคภูมิใจของลูกประดู่คนหนึ่ง

ที่ต้องใช้ความวิริยะอุตสาหะในการทำงานแลกด้วยหยาดเหงื่อและคราบน้ำทะเลของชายชาติราชนาวิไทย ผลงานทั้งหมดของท่านที่ได้ฝากไว้ให้แก่กองทัพไทย นับเป็นการทดแทนคุณแผ่นดินได้อย่างสมเกียรติและสมกับประโยคที่ว่า **“ตายแต่ตัว ชื่อยังฟุ้ง ทั่วทั้งกรุง ก็ไม่ลืมได้”** ซึ่งเป็นเพลงพระราชนิพนธ์ของพลเรือเอก พระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้าอาภากรเกียรติวงศ์ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ที่เหล่าราชนาวิทุกนายจะระลึกและยึดถือเป็นแนวปฏิบัติตลอดไป

“อย่าคิดว่าคนไทยทำ แล้วจะดีสู้คนอื่นเค้าไม่ได้”

Motto ของ พล.ร.ท. สมหมาย ปราการสมุทร
ในการให้สัมภาษณ์รายการ “ประเด็นเด็ด 7 สี”

